

DECIZIE

28 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru
Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către
Întreprinderea Individuală „Nicolaev V.G.”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Terlița Alexei
împotriva Întreprinderii Individuale „Nicolaev V.G.”, intervenienți accesorii
Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova și Serviciul
Vamal al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării drepturilor
exclusive asupra mărcii, repararea prejudiciului material și compensarea
cheltuielilor de judecată și cererea de chemare în judecată a Întreprinderii
Individuale „Nicolaev V.G.” împotriva lui Terlița Alexei, intervenienți accesorii
Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova și Serviciul
Vamal al Republicii Moldova cu privire la declararea nulității înregistrării mărcii și
decăderea din dreptul asupra mărcii, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016, prin care a fost
admisă parțial acțiunea înaintată de către Terlița Andrei și respinsă ca fiind
neîntemeiată acțiunea Întreprinderii Individuale „Nicolaev V.G.”, încheierii Curții
de Apel Chișinău din 20 octombrie 2009 prin care a fost admisă cererea lui Terlița
Alexei de aplicare a măsurilor de asigurare cu interzicerea Întreprinderii Individuale
„Nicolaev V.G.” de a importa și devama marfa până la examinarea pricinii în fond,
încheierii Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2015, prin care a fost admisă cererea
lui Terlița Alexei de asigurare a acțiunii cu aplicarea sechestrului pe bunurile
imobile și mobile, inclusiv mijloacele financiare, ce aparțin Întreprinderii
Individuale „Nicolaev V.G.” și persoanei fizice Nicolaev Vasilii Grigorii în sumă
totală de 12 375 dolari SUA și împotriva încheierilor protocolare ale Curții de Apel
Chișinău din 18 iulie 2016,

c o n s t a t ă

La 07 octombrie 2009, Terlița Alexei a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Nicolaev V.G.”, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal cu privire la constatarea încălcării drepturilor exclusive asupra mărcii, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că este titularul certificatului de înregistrare a mărcii nr. 17342 „TEZIS” pentru mărfurile de clasa 01, 02, 16, 17 și 35, eliberat de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la 25 noiembrie 2008.

Indică Terlița Alexei că i-a devenit cunoscut faptul că drepturile asupra mărcii înregistrate în baza certificatului nr. 17342 „TEZIS”, sunt folosite ilegal de către pârât. În acest sens, prin dispoziția Serviciului Vamal nr. 272-d din 25 septembrie 2009, a fost dispusă acordarea protecției la frontieră a mărcii comerciale combinate individuale nr. 17342, înregistrată la 25 noiembrie 2008 pe numele lui Terlița Alexei. În baza dispoziției date, la 28 septembrie 2009 au fost reținute la postul vamal Petricani mărfurile cu marca „TEZIS” importate de către ÎI „Nicolaev V.G.” conform invoice nr. 97064 din 22 septembrie 2009.

Menționează reclamantul că de la colaboratorii Serviciului Vamal a aflat că la 06 octombrie 2009, ÎI „Nicolaev V.G.” a importat pe teritoriul Republicii Moldova marfă contrafăcută cu marca „TEZIS”, titularul căreia este Terlița Alexei în baza certificatului nr. 17342, prin ce i-au fost încălcate drepturile exclusive asupra mărcii.

Solicită constatarea încălcării de către pârât a drepturilor sale de deținător al certificatului nr. 17342 cu obligarea acestuia de a înceta încălcarea drepturilor exclusive asupra mărcii și repararea prejudiciului material.

Totodată, Terlița Alexei a depus și cerere de asigurare a acțiunii, care prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2009 a fost admisă cu interzicerea ÎI „Nicolaev V.G.” importarea și devamarea mărfii (clei PVA, marca nr. 17342 „TEZIS”), până la examinarea pricinii în fond.

La 10 februarie 2014, Terlița Alexei a depus cerere de concretizare a acțiunii, indicând că a aflat despre utilizarea semnului „TEZIS” fără acordul său, în limita importurilor de marfă contrafăcută efectuate în baza declarațiilor vamale din 28 septembrie 2009 și 26 octombrie 2009, conform conturilor 97064 din 22 septembrie 2009 și 97210 din 22 octombrie 2009.

Declară reclamantul că compania PRIVATNE AKCIONERNE TOVARISTVO „SCVCRODONEC”KEOB'CDNANNJa AZOT” (ZAO „AZOT”) anterior a acționat pârâtul în judecată privind apărarea drepturilor sale asupra obiectelor de proprietate industrială, împluternicind în acest sens pe Terlița Alexei cu dreptul exclusiv asupra mărcii sale pe teritoriul RM. La 07 decembrie 2012, ZAO „AZOT” a expediat notificarea nr. 23юр în adresa instanțelor de judecată a RM, prin care confirmă faptul că nu are nici o pretenție față de înregistrarea mărcii „TEZIS” nr. 17342 pe numele lui Terlița Alexei, nefiind contestate acțiunile acestuia nici la etapa înregistrării mărcii, dar nici la etapa exercitării drepturilor, cât și faptul că până în prezent există obiecții față de acțiunile pârâtului în ceea ce ține de produsele marcate cu semnul „TEZIS”, care sunt contrafăcute astăzi cu aplicarea semnului „TEDIS”.

Afirmă Terlița Alexei că acțiunile sale de apărare a drepturilor nu pot fi asimilate blocajului în sensul art. 21 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008, atâta timp cât conform art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea dată, înregistrarea mărcii conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia. Mai mult ca atât, după cum a fost menționat, înregistrarea mărcii s-a făcut cu consimțământul titularului mărcii ucrainene ZAO „AZOT”. Astfel, ÎI „Nicolaev V.G.” utilizează fără consimțământul valabil exprimat al reclamantului semnul comercial identic „TEZIS”, or, drepturile exclusive de exploatare a mărcii pot constitui obiect al unei transmisiuni, pârâtul neavând încheiat cu Terlița Alexei vreun contract în acest sens.

Solicită reclamantul constatarea faptului încălcării în perioada 02 august 2007 – 20 ianuarie 2014 a drepturilor exclusive asupra semnelui comercial nr. 17342 „TEZIS” de către ÎI „Nicolaev V.G.” prin utilizarea semnelui dat cu repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 12 octombrie 2015, Terlița Alexei a depus cerere de concretizare a acțiunii, menționând că potrivit raportului de evaluare din 30 iunie 2014, valoarea prejudiciului cauzat dânsului prin utilizarea mărcii comerciale „TEZIS” de către ÎI „Nicolaev V.G.” constituie 12 375 dolari SUA, sumă pe care solicită a fi încasată din contul ultimului cu titlu de prejudiciu material.

La 06 iunie 2016, reclamantul a depus cerere prin care a indicat că cheltuielile de asistență juridică suportate și care urmează a fi compensate din contul pârâtului constituie 39 436, 20 lei.

La 29 septembrie 2009, și ÎI „Nicolaev V.G.” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Terlița Alexei, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal cu privire la declararea nulității înregistrării mărcii.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 02 august 2007 a fost depusă la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cerere de înregistrare a mărcii combinate în culori „TEZIS” nr. 021649 pentru clasele de produse și servicii 01, 02, 16, 17 și 35. La 25 noiembrie 2008, marca a fost înregistrată cu nr. 17342 pe numele solicitantului Terlița Alexei.

Consideră ÎI „Nicolaev V.G.” că Terlița Alexei a înregistrat o marcă de produse care nu-i aparține și fără a avea consimțământul producătorului și adevăratului titular al mărcii „TEZIS” - ZAO „AZOT”, Ucraina. În baza contractelor de vânzare-cumpărare internaționale, aceeași marfă este de mai mulți ani importată în Republica Moldova de către reclamant, pe care o procură de la agentul economic din Ucraina.

Indică reclamantul că vămuirea unității de transport cu marfă importată de la ZAO „AZOT” a fost suspendată de către organul vamal și staționează pe teritoriul postului vamal Petricani. ÎI „Nicolaev V.G.” este un agent economic de bună-credință care are relații comerciale stabile cu producătorul și importă marfă autentică de la ultimul de mai mulți ani, iar Terlița Alexei a înregistrat marca „TEZIS” cu rea-credință, deoarece la momentul depunerii cererii de înregistrare cunoștea despre existența produselor cu asemenea semn comercial în Republica Moldova. Prin urmare, rezultă că pârâtul a înregistrat marca doar pentru blocajul altor concurenți pe piața internă.

Solicită ÎI „Nicolaev V.G.” anularea înregistrării mărcii „TEZIS” cu nr. 17432 de către Terlița Alexei.

La 14 septembrie 2010, reclamantul a depus cerere de modificare a obiectului acțiunii, invocând că conform contractelor de vânzare-cumpărare nr. 05/0125 din 17 martie 2005, nr. 06/0040 din 16 ianuarie 2006, nr. 07/0200 din 26 septembrie 2007, nr. 08/0056 din 15 ianuarie 2008, nr. 09/0021 din 23 ianuarie 2009 și a acordurilor adiționale, a procurat materiale de construcții de marcă „TEZIS” fabricate de ZAO „AZOT” din orașul Severodonetsk, regiunea Donetsk, Ucraina, pe care le-a importat în Republica Moldova, ulterior fiind comercializate cu ridicata și amănuntul la piața de materiale pentru construcții din mun. Chișinău.

Declară ÎI „Nicolaev V.G.” că la 28 septembrie 2009, a declarat la Biroul Vamal Petricani mun. Chișinău, prin intermediul SC „Broker Universal”, spre vămuire și supuse controlului vamal transportul însoțitor și mărfurile de tipul clei PVA-MB în sumă de 20650,30 dolari SUA, care fac parte din grupa materialelor de construcție cu denumirea „TEZIS”, fabricate și importate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 09/0021 din 23 ianuarie 2009, facturii comerciale invoice nr. 97064 din 22 septembrie 2009, certificatului de proveniență a mărfii nr. MD90901B 1721/1 seria B 455095 din 23 septembrie 2009, care fără motive justificative au fost reținute până la 05 octombrie 2009.

Menționează reclamantul că la 05 octombrie 2009 după multiplele insistări ale acestuia, de către lucrătorii Biroului Vamal Petricani mun. Chișinău a fost permis importul și vămuirea mărfurilor cu eliberarea fără careva restricții a produselor de tip clei PVA-MB.

Afirmă ÎI „Nicolaev V.G.” că Terlița Alexei, având scop de blocaj a activității economice a reclamantului, a acționat ca un concurent neloial ilegal și intenționat prin crearea premiselor de legalizare a acțiunilor sale criminale, a prezentat date eronate prin copierea desenului, culorilor combinate și cuvântului „TEZIS” la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal, prin ce a dobândit emiterea și înregistrarea mărcii nr. 17342 „TEZIS”, cu răspândirea informațiilor false precum că ÎI „Nicolaev V.G.” importă produse contrafăcute din Ucraina sub semnul „TEZIS”, fapt ce a dus la blocarea activității și neîndeplinirii condițiilor contractuale stabilite cu ZAO „AZOT”.

Solicită reclamantul interzicerea lui Terlița Alexei de a folosi marca nr. 17342 „TEZIS”; recunoașterea ca mărci separate, dar identice și lipsite de caractere distinctive în partea desenului, combinațiilor de culori galben și albastru și a titlului „TEZIS”; declararea nulității și decăderea din drepturi asupra mărcii „TEZIS” cu nr. 17342 a cărui titular este Terlița Alexei; recunoașterea drepturilor exclusive în partea desenului, combinațiilor de culori și titlului „TEZIS” pentru marca din grupul materialelor de construcție fabricate de ZAO „AZOT”; obligarea pârâtului de a înlătura obstacolele aduse ÎI „Nicolaev V.G.” la importul, comerțul cu ridicata și amănuntul a materialelor de construcție cu marca „TEZIS”; repararea prejudiciului material și moral.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2010, au fost conexeate într-un singur proces pricinile civile la cererea de chemare în judecată a lui Terlița Alexei împotriva ÎI „Nicolaev V.G.”, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru

Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal cu privire la constatarea încălcării drepturilor exclusive asupra mărcii, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată și cererea de chemare în judecată a ÎI „Nicolaev V.G.” împotriva lui Terlița Alexei intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal cu privire la declararea nulității înregistrării mărcii și decăderea din dreptul asupra mărcii, repararea prejudiciului material și moral.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2015, a fost admisă cererea lui Terlița Alexei de asigurare a acțiunii cu aplicarea sechestrului pe bunurile imobile și mobile, inclusiv mijloacele financiare, ce aparțin ÎI „Nicolaev V.G.” și persoanei fizice Nicolaev Vasilii Grigorii în sumă totală de 12 375 dolari SUA.

Prin încheierile protocolare ale Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016, au fost respinse următoarele cereri ale ÎI „Nicolaev V.G.”: de obligare a AGEPI de a prezenta recenzia asupra raportului de evaluare cu concluzii evident false; de citare și obligare a lui Terlița Alexei de a da răspuns la întrebările la care reprezentantul său nu a putut răspunde și a prezenta bonul de achitare pentru executarea raportului de evaluare cu concluzii evident false; citarea martorului/administratorului SRL „Just G-F” Cristina Popa, care a semnat raportul de evaluare cu obligarea prezentării actelor confirmative a legăturii cauzale între SRL „Just G-F” și evaluatorul Ciorba Aliona; obligarea AGEPI, SRL „Just G-F” și lui Terlița Alexei de a asigura prezența evaluatorului Ciorba Aliona în instanța de judecată pentru a da explicații și a răspunde la întrebările reclamantului; anularea măsurilor de asigurare a acțiunii în temeiul nedepunerii cauțiunii obligatorie de către Terlița Alexei; de declarare a abținerii de către judecătorul Muruianu Ion de la examinarea pricinii date.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016, acțiunea înaintată de ÎI „Nicolaev V.G.” a fost respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea lui Terlița Alexei a fost admisă parțial. S-a constatat încălcarea comisă de către ÎI „Nicolaev V.G.”, antreprenor personal Nicolaev Vasilii Grigorii, în perioada 02 august 2007 – 20 ianuarie 2014 a drepturilor exclusive ale lui Terlița Alexei asupra semnului comercial nr. 17342 „TEZIS” prin utilizarea semnului dat cu obligarea încetării încălcărilor. S-a obligat ÎI „Nicolaev V.G.” la plata în beneficiul lui Terlița Alexei a prejudiciului material produs prin utilizarea semnului „TEZIS”, identic mărcii „TEZIS” înregistrate prin certificatul nr. 17342 din 25 noiembrie 2008, în limita importurilor de marfă efectuate în baza declarațiilor vamale din 28 septembrie 2009 și 26 octombrie 2009, conform conturilor nr. 97064 din 22 septembrie 2009 și nr. 97210 din 22 octombrie 2009, în sumă de 12 375 dolari SUA, convertiți în lei moldovenești la cursul BNM la ziua executării hotărârii și s-a încasat din contul ÎI „Nicolaev V.G.”, antreprenor personal Nicolaev Vasilii Grigorii în beneficiul lui Terlița Alexei suma de 12 375 dolari SUA cu titlu de prejudiciu moral. Totodată, s-a încasat din contul ÎI „Nicolaev V.G.”, antreprenor personal Nicolaev Vasilii Grigorii în beneficiul lui Terlița Alexei suma de 39 436 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 16 septembrie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, ÎI „Nicolaev V.G.” a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18

iulie 2016, încheierilor Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2009 și 27 iulie 2015 de asigurare a acțiunii și încheierilor protocolare din 18 iulie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și încheierilor recurate cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului, recurentul a invocat că concluziile expuse de către Curtea de Apel Chișinău în hotărârea din 18 iulie 2016 sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Indică ÎI „Nicolaev V.G.” că la 28 iulie 2016 a înaintat observații asupra procesului-verbal al ședinței de judecată din 18 iulie 2016 cu care judecătorul Ion Muruianu a fost de acord, și anume că în ședința de judecată dată a fost înaintată cerere de recuzare a judecătorului, care fără careva temei, ilegal și abuziv nu s-a abținut de la examinarea pricinii și cu încălcarea normelor de drept procedural și material a soluționat greșit pricina. Prin mențiunea „de acord”, judecătorul Muruianu Ion a confirmat că a îngădit accesul recurentului la justiție și a încălcat procedura de administrare a probelor.

La 31 octombrie 2016, ÎI „Nicolaev V.G.” a depus recurs suplimentar, menționând că hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016 a fost emisă în temeiul concluziilor raportului de evaluare întocmit de către evaluatorul Aliona Ciorba la 30 iunie 2014, care a fost executat cu erori din care motive suma recomandată de 12 375 dolari SUA nu poate fi recunoscută valabilă, fapt confirmat prin recenzia nr. 02/16 din 28 octombrie 2016, elaborată la cererea recurentului de către Camera Națională de Imobil din RM. Mai mult ca atât, raportul dat a fost întocmit de către evaluatorul Aliona Ciorba cu depășirea competențelor, cu admiterea abaterilor metodologice și legislative, metoda folosită nefiind prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 783 din 30 iunie 2003 cu privire la evaluarea obiectelor de proprietate intelectuală și alte acte legislative naționale.

Consideră recurentul că instanța de fond, în lipsa cărorva pretenții din partea intimatului Terlița Alexei față de persoana fizică Nicolaev Vasilii, neîntemeiat și ilegal a examinat pricina fără citarea persoanei fizice, cu aplicarea nejustificată a măsurilor de asigurare și în privința bunurilor ce se află în proprietatea acesteia.

La 23 septembrie 2016 și 03 noiembrie 2016, în adresa intimaților Terlița Alexei, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal au fost expediate copiile recursului inițial și celui suplimentar depus de către ÎI „Nicolaev V.G.” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 17 octombrie 2016 și 23 noiembrie 2016, intimatul Terlița Alexei, prin intermediul avocatului Iulian E. Iorga, a depus referințe, solicitând respingerea recursului și menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016. A menționat intimatul că ÎI „Nicolaev V.G.” a anexat la recurs o probă nouă - recenzia nr. 02/16 din 28 octombrie 2016 elaborată de către Camera Națională de Imobil din RM, care nu poate fi reținută de către instanța de recurs în conformitate cu art. 442 alin. (1) CPC. Consideră că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs sunt abuzive și declarative, care nu denotă încălcarea de către instanța de fond a normelor de drept material și procedural.

La 03 noiembrie 2016 și 29 noiembrie 2016, intimata Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a depus referințe, solicitând respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016. Indică că toate acțiunile agenției ce țin de examinarea cererii de înregistrare a mărcii au fost realizate în strictă conformitate cu prevederile Legii privind protecția mărcii. Declară intimata că recenzia anexată de către ÎI „Nicolaev V.G.” la recursul suplimentar nu poate fi luată în considerare, or, în conformitate cu art. 148 alin. (1) CPC, actele reviziei ori ale inspecțiilor departamentale, precum și raportul scris al specialistului, nu pot înlocui raportul de expertiză și nici exclude necesitatea efectuării expertizei în aceeași problemă.

Alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs și obiecțiile expuse în referințe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis cu casarea integrală a hotărârii și încheierilor protocolare ale primei instanțe cu remiterea pricinii spre rejudecare și respingerea recursului declarat împotriva încheierilor Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2009 și 27 iulie 2015, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din suportul probator prezent la actele pricinii rezultă că la 29 septembrie 2009 ÎI „Nicolaev V.G.” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Terlița Alexei, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal cu privire la declararea nulității înregistrării mărcii și decăderea din dreptul asupra mărcii, repararea prejudiciului material și moral.

La 07 octombrie 2009 și Terlița Alexei a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Nicolaev V.G.”, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal cu privire la constatarea încălcării drepturilor exclusive asupra mărcii, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2010, pricinile civile au fost conexate într-un singur proces.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de fond din 18 iulie 2016, reprezentantul reclamantului ÎI „Nicolaev V.G.” - Criclivîi Sergiu a înaintat următoarele cereri: de obligare a AGEPI să prezinte recenzia asupra raportului de evaluare cu concluzii evident false; de citare și obligare a lui Terlița Alexei de a da răspuns la întrebările la care reprezentantul său nu a putut răspunde și a prezenta bonul de achitare pentru executarea raportului de evaluare; citarea martorului/administratorului SRL „Just G-F” Cristina Popa, care a semnat raportul de evaluare cu obligarea prezentării actelor confirmative a legăturii cauzale între SRL „Just G-F” și evaluatorul Ciorba Aliona; obligarea AGEPI, SRL „Just G-F” și

lui Terlița Alexei de a asigura prezența evaluatorului Ciorba Aliona în instanța de judecată pentru a da explicații și a răspunde la întrebările reclamantului; anularea măsurilor de asigurare a acțiunii în temeiul nedepunerii cauțiunii obligatorie de către Terlița Alexei (f.d. 14-22, volumul IV).

Toate cererile înaintate au fost respinse de către instanța de judecată ca fiind neîntemeiate, reprezentantul ÎI „Nicolaev V.G.”, Criclivîi Sergiu, declarând că în așa caz dorește să înainteze o nouă cerere de recuzare.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, după declarația reprezentantului Criclivîi Sergiu, instanța de judecată a trecut la ascultarea susținerilor orale ale participanților la proces (f.d. 18, volumul IV). La etapa dată, Criclivîi Sergiu a menționat repetat că luând în considerație că instanța a încălcat drepturile sale procedurale, refuză să prezinte susținerile sale orale și recuză instanța (f.d. 20, volumul IV). Ulterior, au fost audiate susținerile orale ale reprezentanților intervenienților accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal și ascultate replicile participanților la proces.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016, acțiunea înaintată de ÎI „Nicolaev V.G.” a fost respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea lui Terlița Alexei a fost admisă parțial.

La 28 iulie 2016, reprezentantul reclamantului ÎI „Nicolaev V.G.” - Criclivîi Sergiu a depus observații asupra procesului-verbal al ședinței de judecată din 18 iulie 2016, indicând că după înaintarea propunerii de recuzare a judecătorului Muruianu Ion, lipsește mențiunea de a pune spre examinare cererea înaintată (f.d. 46-48, volumul IV).

În conformitate cu prevederile art. 276 CPC, judecătorul Muruianu Ion a confirmat justețea observațiilor asupra procesului-verbal prin mențiunea „De acord” și prin semnătură.

În cererea de recurs înaintată de către ÎI „Nicolaev V.G.”, recurentul invocă că deși a înaintat propunere de recuzare judecătorului Muruianu Ion în cadrul ședinței de judecată din 18 iulie 2016, aceasta nu a fost repartizată unui alt judecător pentru examinare.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră circumstanța dată drept o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016 fiind pronunțată cu încălcarea normelor de drept procedural.

Or, instanța de judecată era obligată în conformitate cu art. 53 CPC să transmită propunerea de recuzare a judecătorului Muruianu Ion unui alt judecător pentru a fi examinată, în ședința de judecată reprezentantul ÎI „Nicolaev V.G.”, Criclivîi Sergiu, declarând expres că recuză instanța și în termen de 24 ore va prezenta propunerea de recuzare în formă scrisă, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 18 iulie 2016 (f.d. 20, volumul IV).

Însă, necătând la acest fapt, instanța de judecată nu s-a expus asupra cererii înaintate de Criclivîi Sergiu și a trecut la etapa audierii susținerilor orale și replicilor ale participanților la proces, pronunțând și hotărârea din 18 iulie 2016.

Se reiterează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cu titlu de principiu a amintit, cu referire la cauza *Padovani c. Italiei* (26 februarie 1993, par 27), că este

fundamental ca într-o societate democratică, tribunalele să inspire încredere justițiabililor, art. 6 paragraful 1 din Convenție impunând ca fiecare instanță să fie imparțială.

Imparțialitatea poate fi apreciată sub diverse aspecte, distingându-se un demers subiectiv, ce tinde a determina ceea ce judecătorul gândește în forul său interior într-o cauză anume și un demers obiectiv, cu scopul de a cerceta dacă acesta a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în privința sa (*Piersack c. Belgiei*).

În acest context este important faptul că, Curtea Europeană a relevat importanța existenței unor garanții suficiente în vederea excluderii oricărei îndoieli legitime în privința imparțialității magistraților, or, în acest aspect, chiar aparențele pot avea o anumită importanță.

Pe cale de consecință, instanța de recurs concluzionează asupra necesității admiterii recursului declarat de către ÎI „Nicolaev V.G.”, casării hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016 și încheierilor protocolare din 18 iulie 2016, cu remiterea pricinii spre rejudecare.

Distinct de cele relatate, cu referire la recursul declarat de către ÎI „Nicolaev V.G.” împotriva încheierilor Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2009 și 27 iulie 2015 de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, instanța de recurs reține că încheierile date au fost contestate cu recurs de către ÎI „Nicolaev V.G.” și au fost menținute prin deciziile irevocabile ale Curții Supreme de Justiție din 23 decembrie 2009 și respectiv 27 iulie 2015. Prin urmare, instanța de recurs nu este în drept să verifice legalitatea și temeinicia încheierilor Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2009 și 27 iulie 2015, recursul în această parte urmând a fi respins ca depus împotriva unor încheieri nesusceptibile de atac odată cu fondul.

Totodată, instanța de recurs constată că la data depunerii cererilor de chemare în judecată soluționarea litigiului era de competența Curții de Apel Chișinău, însă prin Legea nr. 162 din 30 iulie 2015 privind modificarea și completarea unor acte legislative, s-a modificat Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008 în materia competenței jurisdicționale în litigiile privind protecția mărcilor.

Astfel, potrivit art. 83 alin. (1) din Legea privind protecția mărcilor, litigiile care apar la aplicarea prezentei legi se soluționează de Comisia de contestații a AGEPI, de judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI sau de un arbitraj specializat.

Prin urmare, pricina civilă dată urmează a fi remisă spre rejudecare în instanța în a cărei jurisdicție se află sediul AGEPI, și anume Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât hotărârea Curții de Apel Chișinău cât și încheierile protocolare ale primei instanțe nu satisfac standardele procedurale ale legalității și temeiniciei unui act judecătoresc, omisiune care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la examinarea pricinii în ordine de recurs, întru evitarea încălcării dreptului recurentului ÎI „Nicolaev V.G.” la un proces echitabil, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de ÎI

„Nicolaev V.G.”, a casa hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016 și încheierile protocolare din 18 iulie 2016, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău. Totodată, recursul declarat de către ÎI „Nicolaev V.G.” împotriva încheierilor Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2009 și 27 iulie 2015 urmează a fi respins.

La rejudecarea pricinii, instanța de judecată urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând pricina, să emită o decizie legală și întemeiată, cu respectarea dreptului părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Întreprinderea Individuală „Nicolaev V.G.” împotriva încheierilor Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2009 și 27 iulie 2015.

Se admite recursul declarat de către Întreprinderea Individuală „Nicolaev V.G.” împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016 și încheierilor protocolare ale Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016 și se casează integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016 și încheierile protocolare ale Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Terlița Alexei împotriva Întreprinderii Individuale „Nicolaev V.G.”, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova și Serviciul Vamal al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării drepturilor exclusive asupra mărcii, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată și cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale „Nicolaev V.G.” împotriva lui Terlița Alexei, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova și Serviciul Vamal al Republicii Moldova cu privire la declararea nulității înregistrării mărcii și decăderea din dreptul asupra mărcii, repararea prejudiciului material și moral, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Nicolae Craiu